

ЛОСКА

УЧИЛИШТЕН МАГАЗИН

ДЕКЕМВРИ 2023

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“

Зборовите
можеби се трошати,
но создаваат големи
светови!

ГЕВГЕЛИЈА

СОДРЖИНА

05

**ФОРМИРАЊЕ
МЕДИУМСКИ КЛУБ
ИЗДВОЈУВАМЕ**

07

**ИГРАЊЕ ВИДЕО
ИГРИ - ДА ИЛИ НЕ?
АНДОН МАЏУНКОВ**

08

**СЕКОО ДЕТЕ
ЗАСЛУЖУВА...
АЊА ПОП - КОСТОВА**

09

**РАКОМЕТОТ КАКО
МОЖНОСТ...
БЛАГИЦА СТУПАР**

12

**ПРИПРЕМИ ЗА ЗИМА
СТЕФАНИЈА
МАРКОВА**

15

**ТАЛЕНТИ
НЕНА КАПСАРОВА**

18

**УСПЕХОТ НА „ДОН
КИХОТ“ ВО БАНСКО**

19

**ЧУВСТВА ИЛИ УБАВИНА
ВЕРИЦА МАРКОВСКА**

РЕДАКЦИЈА

УРЕДНИК

**МЕДИУМСКИ КЛУБ „ЈОСКА“
ЗА КЛУБ „ЈОСКА“: ТОНИ АВРАМОВ**

ЗАМЕНИК - УРЕДНИЦИ

**ЃОРГИ НОВАКОВСКИ
ВЕРИЦА МАРКОВСКА
ДАНЧЕ НИКОЛОВА**

ФОТОГРАФИЈА

**АНДРЕЈ ДИМОВ
ИВАНА ГРУЈИЌ
МАРИЈА МАЧУКОВА**

ТЕХНИЧКА ПОДДРШКА

ГОРАН МАНЕВ

**ГОДИНА I
ДЕКЕМВРИ 2023
БРОЈ 4**

НОВИНАРИ

**АЊА ПОП-КОСТОВА
БЛАГИЦА СТУПАР
СТЕФАНИЈА МАРКОВА
АНДОН МАЏУНКОВ
ВИОЛЕТА ЧУГУНЦАЛИЕВА
МАРИЈА АТАНАСОВА
БИЛЈАНА КАДИЕВА
НАТАША СТОЈКОВСКА
МАГДАЛЕНА ШУКЛЕВА
ЛЕАНА ЈАНКОВСКА
ЈОВАНА ДИЧЕВА
АНГЕЛА ИВАНОВА
СИМОНА ДИЧЕВА
МИХАЕЛА КАРАИВАНОВА
АНАСТАСИЈА АТАНАСОВА
ЈОВАН ГРОЗДАНОВ
АНГЕЛА ЈАНЕВСКА
НИКОЛА ЈАНКОВСКИ
ТИЈАНА ГОЦКОВА
СНЕЖАНА ТАСЕВА
СОФИЈА СТОЈАНОВА
НИКОЛА ЧАКАРОВ
МАРИЈА МАЧУКОВА
АНГЕЛ АЕВСКИ
АНГЕЛА КОСТАДИНОВА
WWW.KLUBJOSKA.MK**

Поминува четвртиот месец од нашето работење, од нашата одисеја по различните световите на младиот и креативен свет. Ви раскажавме успешни приказни водејќи се од мислата дека позитивно ќе влијаеме во општественото денување.

Од денес сме побогати за уште еден производ, нашата веб-страница во креација на ученикот Ѓорги Новаковски и членовите на Медиумскиот клуб "Јоска" (www.klubjoska.mk).

Претходниот месец започнавме активна соработка со републичкиот младински весник и веб страница Медиум.

Вашата приказна е наш мотив да продолжиме понатаму.

Тони Аврамов

ИЗДВОЈУВАМЕ

ФОРМИРАЊЕ НА МЕДИУМСКИ КЛУБ

На повикот на Младинскиот образовен форум (МОФ) и Македонскиот институт за медиуми (МИМ) за основање новинарски клубови (секции) во основните и во средните училишта од државата, нашата апликација беше оцената како една од подобрите. Вистината е дека Клуб „Јоска“ работи од 2011 година и континуираното наградување го докомплетира со официјалното дооформување на секцијата.

Клубот работи на издавање на електронски магазин, но од неодамна ја прошири својата дејност со објавување на нова веб-страница www.klubjoska.mk.

Со членовите на Клубот одржани се три предавања за основите на новинарството и пишување новинарска вест. Новинарските вештини еден дел од учениците ќе ги надополнуваат со креирање мултимедијални содржини, односно со снимање и монтирање на аудио и видео материјали. Според правилникот за работа, членовите на клубот ќе разработуваат теми од секојдневното случување на учениците без да навлегуваат во светот на возрасните.

ФОТОМОМЕНТИ

**Посета на МАКЕДОНСКАТА ИНФОРМАТИВНА
АГЕНЦИЈА (МИА)**

Посета на националната телевизија ТВ 21

Андон Маџунков

ИГРАЊЕ ВИДЕО ИГРИ – ДА ИЛИ НЕ?

Неодамнешното истражување сугерира дека играњето видео игри може да има корист за образованието, здравјето и врските. Можеби оваа констатација нема на многумина да им се допадне, но признале ние или не, од некои навики во животот тешко се одвикнуваме.

Некои истражувања сугерираат дека играњето одредени игри може да ги зајакне когнитивните способности како што се решавање проблеми, донесување одлуки, способноста за мислење, учење, разбирање, помнење...

Во денешно време, многу млади, но и постари лица во своето слободно време играат видео игри. Кај младите оваа појава е честа, но и многу загрижувачка за родителите и старателите. Треба да се внимава какви игри играат децата, затоа што нив ги има милиони, а главно се или едукативни или насилнички.

Колку повеќе време се троши на компјутер или на плејстејшан толку повеќе младиот човек се навлекува во виртуелниот свет без негово знаење. Особено треба да се внимава во изборот на видео играта, затоа што некои од нив како да ги „заразуваат“ играчите. Играчот како да се навлекува на нив и не може да се оттргне со часови.

Важно е да се каже дека од прекумерната употреба на видеоигрите неизбежни се одредени последици. Пред сè лицата стануваат физички неактивни, па и заради постојаното седење во иста положба можат да се јават и деформитети на телото. Сведоци сме на многу примери на насилството кое произлегува од играењето на игрите во кои вообичаено се играат со повеќе учесника.

Постојат игри со едукативен карактер кои се корисни за малите деца кој го поттикнуваат мозокот да се развива. Постојат игри со кои можете да го намалите стресот.

Секој еден човек има свое хоби и може да се каже дека играењето игри е хоби сè додека се игра за уживање, одмор и релаксација.

СЕКОЕ ДЕТЕ ЗАСЛУЖУВА ДА ИМА РОДИТЕЛ, НО НЕ СЕКОЈ РОДИТЕЛ ЗАСЛУЖУВА ДА ИМА ДЕТЕ

Ања Поп-Костова

Зошто никој не зборува за тоа колку деца секојдневно умираат и се раѓаат во домови каде што не заслужуваат да бидат. Никој не зборува за тоа колку деца се злоупотребени и пуштени да просат и да работат за да носат дома само едно парче леб. Никој не кажува колку деца се тепани, малтретирани, омаловажувани...

Зошто никој не гледа? Зошто се прават слепи?

Додека толку семејства секојдневно се трудат да добиат дете, некој пак ги раѓа, за потоа да ги малтретира. Колкумина деца се родени и оставени во дом!

Секое дете на овој свет заслужува да има родител, да биде сакан и да ја почувствува таа родителска љубов и грижа. Не е родител тој што ќе те роди и остави, родител е тој кој ќе те порасне чува и воспита.

Толку деца секојдневно умираат гладни на улица, за кој никој не ни знае.

Но дали ова што го зборувам ќе дојде до вашите срца и уши? Дали нешто ќе се промени? Дали барем еден спроведен закон ќе се исполни! Навистина сме сурови, секојдневно гледаме, а ништо не преземаме. Сите зборуваат за правата на децата, а никој не зборува за неправдите кои им се нанесуваат.

Колку девојчиња се омажени и продадени за мажи кои можат да им бидат родители или старатели?

Многу мали ангелчиња, во кои треба да ја гледаме иднината, уште од мали нозе се крадци, лажговци и најголеми насилници.

Па, што може да се очекува од вас повозрасните?

Ќе бидам сурово искрена и ќе ви кажам во лице: Вие сте себични луѓе, со празни срца! Луѓе без трошка срам!

Се прашувам каде се скри доброто во луѓето. Несебичноста и желбата да се помогне. И ве прашувам сега сите дали веќе еднаш, ќе се разбуди свеста, затоа што ниту едно дете не одбрало и не заслужува да биде родено и фрлено на улица.

РАКОМЕТОТ КАКО МОЖНОСТ ЗА ДОКАЖУВАЊЕ НА ТАЛЕНТОТ

ДОЗНАЈ ПОВЕЌЕ СО
БЛАГИЦА СТУПАР

Васил Зајков е ракометар на Ракометниот клуб „Партизан“ од Гевгелија, а воедно и капитен на кадетскиот состав на клубот.

Да се биде прв меѓу еднаквите е одговорност, но и предизвик за еден млад човек. Одвојте неколку минути и прочитајте за да го запознаете Зајков, но и да отворите нови видовици за светот на младите, видовици што ќе ви кажат дека денешното време знае да биде инспирација за секој.

Ступар: Од кога Зајков започна со ракометот, кој беше неговиот почетен чекор?

Зајков: Се запознав со ракометот во 2018 година откако станав член на ракометниот клуб „Партизан“. Желбата да тренирам, па можеби повеќе и да рекреирам беше почетната основа што ме натера да се занимавам со овој спорт.

Ступар: Кој ти беше најголемиот поттик за да продолжиш понатаму да тренираш и да се усовршуваат во ракометот?

Зајков: Поттик мора да постои, но и ако не постои, ако се има желба, треба да се најде вистинскиот мотив, а тоа е пред сè љубовта кон овој спорт и усовршувањето во него. Најголемиот помош, сепак, за да продолжам и го усовршувам ракометот е поддршката и мотивацијата од моите тренери и соиграчи.

Ступар: Играш и за сениорскиот тим на РК „Партизан“ каде што добиваш голема минутажа и покажуваш одлични резултати. Дали тоа тебе ти претставува некој притисок или вид на стрес со оглед на тоа што играш со многу повозрасни и поiskusни играчи?

Зајков: Благодарен сум што сум дел од првиот состав. За мене играта со поiskusни играчи не претставува стрес, напротив, голем дел од моето ракометно искуство го стекнав со сениорската екипа. Играта е побрза, динамична и конкуренцијата е на поголемо ниво во Првата лига, исто така, овде се раѓа и желбата за да се биде подобар на теренот. Колку што повеќе напредуваш, толку повеќе ти се јавуваат нови, но и тешки предизвици.

Ваквиот дух што го имам со сениорите постојано се трудам да им го пренесам и на помладите играчи кои секако, иако можеби малку и нескромно да се каже, но сакам да го пронаоѓаат својот мотив или можеби идол во повозрасните. Сепак ние младите учиме од нив.

Ступар: Во моментот имаш повреда на раката, дали ова значи откажување од ракометот или само вид на пауза или опоравување?

Зајков: Спортскиот живот е комплициран. Секогаш се соочуваме со различни препреки па и со повреди. Сум имал и скршен нос, скршена клучна коска, како и сега – скршена рака, но никогаш не сум се нашол во ситуација да размислувал да се откажам од ракометот. Со работа и мотивација ќе се вратам подобар и посилен на терените.

Ступар: Дали постои некој идол и коолку тој е твоја инспирација, твој мотив?

Зајков: Најголем идол ми е мојот тренер Ристо Узунчев, бидејќи неговото разбирање на играта е на високо ниво.

Ступар: РК „Партизан“ е твој прв матичен клуб, што би рекол повеќе за него и кој се амбициите што тој ги има?

Зајков: Па за РК „Партизан“ ќе кажам дека е клуб кој многу размислува за иднината на младите и гледа во нив голем просперитет. Иако не се наоѓа во горниот дел од табелите во лигите, секогаш гледа на позитивното, а тоа е можеби добро, затоа што чекор по чекор ги усовршуваат играчите. Ристо Узунчев како наш тренер што има играно во многу македонски и странски клубови како што се РК „Борец“, РК „Пелистер“, „ПАОК“ Грција, РК „Младост“ и други, многу ни се посветува и ги гледа нашите потенцијали, трудејќи се заедно со тренерот Зоран Кајтазов да го пренесат нивното знаење на нас. Во оваа насока морам да ја истакнам и поддршката на постарите и поiskusните играчи како што се Сашко Динев, Ѓорги Костадинов, Дине Маренчев, Горан Лисичков, Славе Џалев и други.

Ступар: Во иднина како се гледаш себе си и кои се твојте планови и соништа? Моите амбиции се да играм Лига на шампиони и еден ден да го ставам дресот на „Киел“.

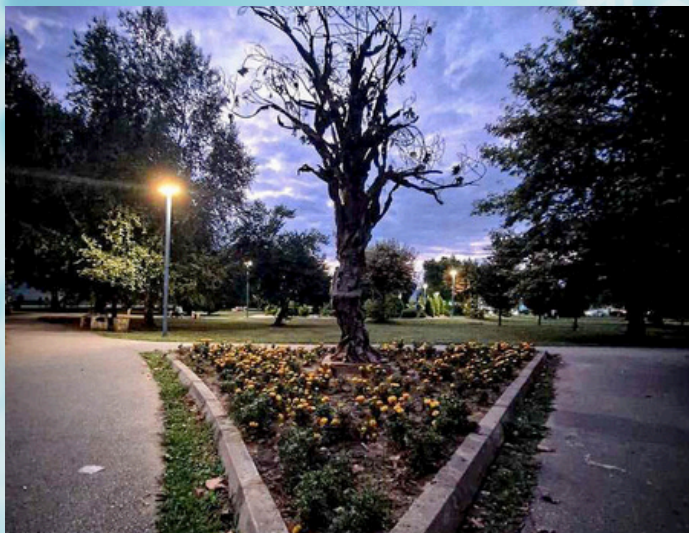
Ступар: Се гледаш ли еден ден како тренер, судија или пак нешто друго поврзано пак со ракометот?

Зајков: За жал не, сè уште не се гледам во тоа, но не знаеме што ни носи иднината така што не можам да кажам за сигурно.

Стефанија
Маркова

ПОДГОТОВКИ ЗА ЗИМА

Дрвјата ги обоија своите крошни во златножолта боја, деновите се пократки, температурите опаѓаат, а луѓето сè поретко ја напуштаат удобноста на својот дом. Птиците преселници веќе одамна го напуштиле овој крај, а со секој ден слоевите облека ни се попотребни. Времето нè прави желни за книга, филџан чај и многу бисквити.

Можеби не сакаме да го признаеме тоа, но летото заврши и веќе настапила студената и врнежлива есен.

За нас луѓето, есен претставува носење плетени џемпери, приготвување печена тиква, топло чоколадо и гледање филмови додека надвор врне.

Но, каков план имаат животните за претстојната есен? Дали и тие ќе се топлат во своите домови?

Напротив, во есен животните се насекаде, освен во своите домови. Тие интензивно се подготвуваат за зимата собирајќи храна, одбирајќи партнер, барајќи локација најпогодна за издржување на ниските температури.

Најпознат собирач на храна е верверичката. Таа есента ја поминува собирајќи лешници, ореви, кикирики... Подоцна ги распоредува во различни складишта. Во текот на есента, верверичката може да се стекне и со 1000 складишта на храна распостранети во околината на своето скривалиште. Тие го прават тоа за да спречат крадење на храната.

Еден од најпривлечните собирачи на храна е ровката. Тоа е мал месојаден циџач сличен на крт. Ровката има многу брз метаболизам и мора да јаде на секои три часа за да преживее.

Поради ниските температури, енергијата потребна за топлење на своето тело ја зголемува со помош на храна. Но како тоа животно, кое се исхранува со инсекти, пајаци, гувци, црви и полжави, наоѓа храна во текот на зимата кога истите се кријат во свои скривалишта? Тие тоа го прават на многу вознемирувачки начин. Ровките во својата плунка имаат токсини со чија помош го парализираат пленот. Пленот го чуваат во подземни тунели, слични на оние направени од кртови, со што имаат свежа храна во текот на следните неколку денови. Доколку пленот се разбуди, ровката го повторува истиот процес.

ДОАЃА ЗИМА - ПОДГОТОВКИТЕ ЗАВРШУВААТ

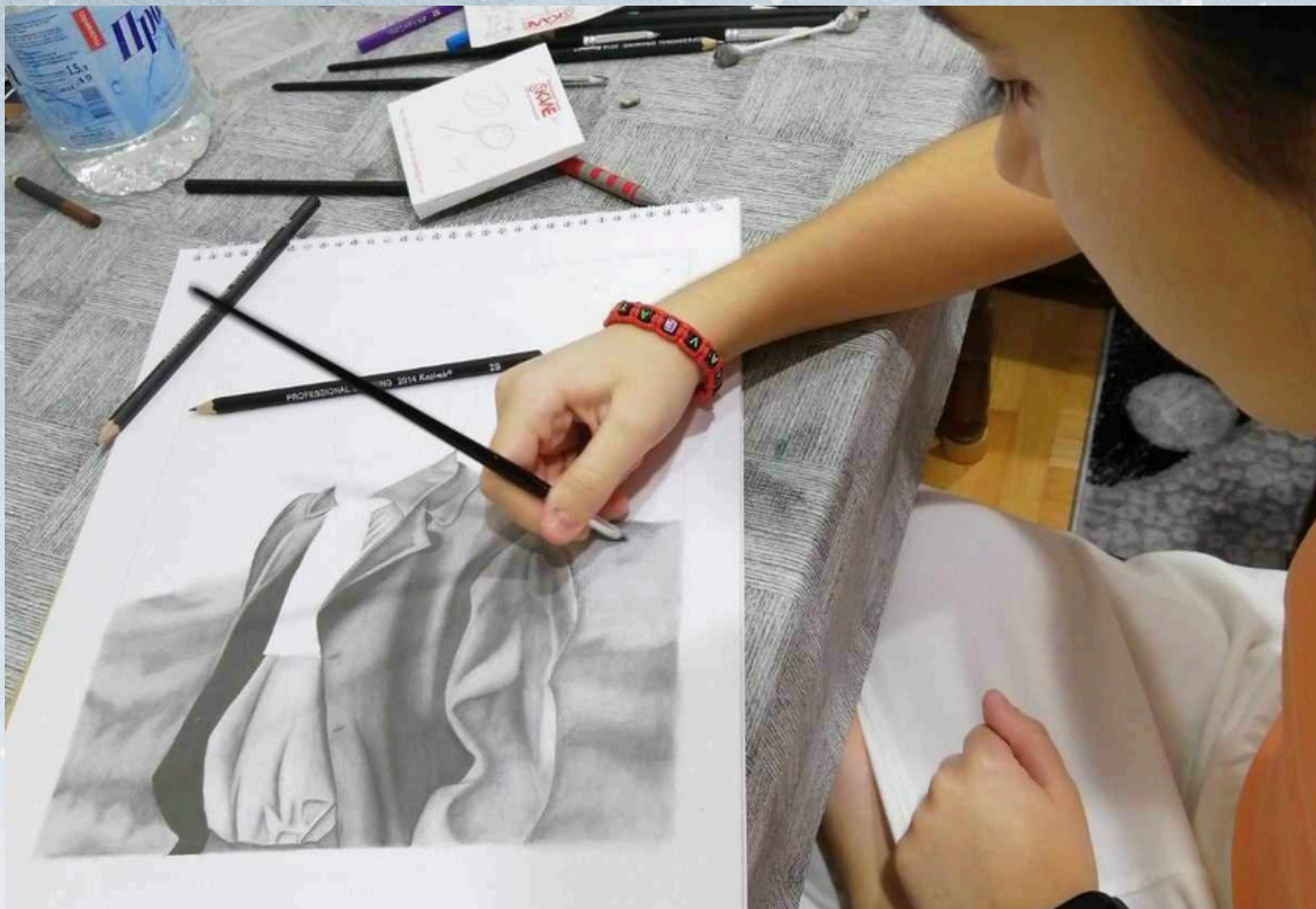
За елените, есента претставува период на борење за партнери затоа што времето меѓу почетокот на октомври до крајот на ноември е сезона на парење кај елените. Младенчињата се раѓаат при крајот на мај и почетокот на јуни. Друг исто така познат начин за преживување е хибернација. Тоа е процес во кој животните го забавуваат својот метаболизам, не вршат никакви физички движења и ја зачувуваат топлината и енергијата во своето тело. Со хибернацијата животните можат да издржат долги периоди без да извршуваат никакви телесни функции.

Најпознато животно што хибернира е мечката. Тоа го прави со тоа што пред да започне зимата, се храни со обилни количини на храна кои се складираат како масти во телото и подоцна ги користи како главен извор на исхрана. Мечките во овој период се стекнуваат со толку голема маса.

Духот на есента нè предизвикува да бидеме продуктивни, да ги вршиме своите задачи поефикасно и да имаме подобра перспектива на работите кои се случуваат околу нас. Есента е прекрасен период од годината, период кој нè подготвува за нов предизвик – ледената зима.

ТАЛЕНТИ НЕНА КАПСАРОВА

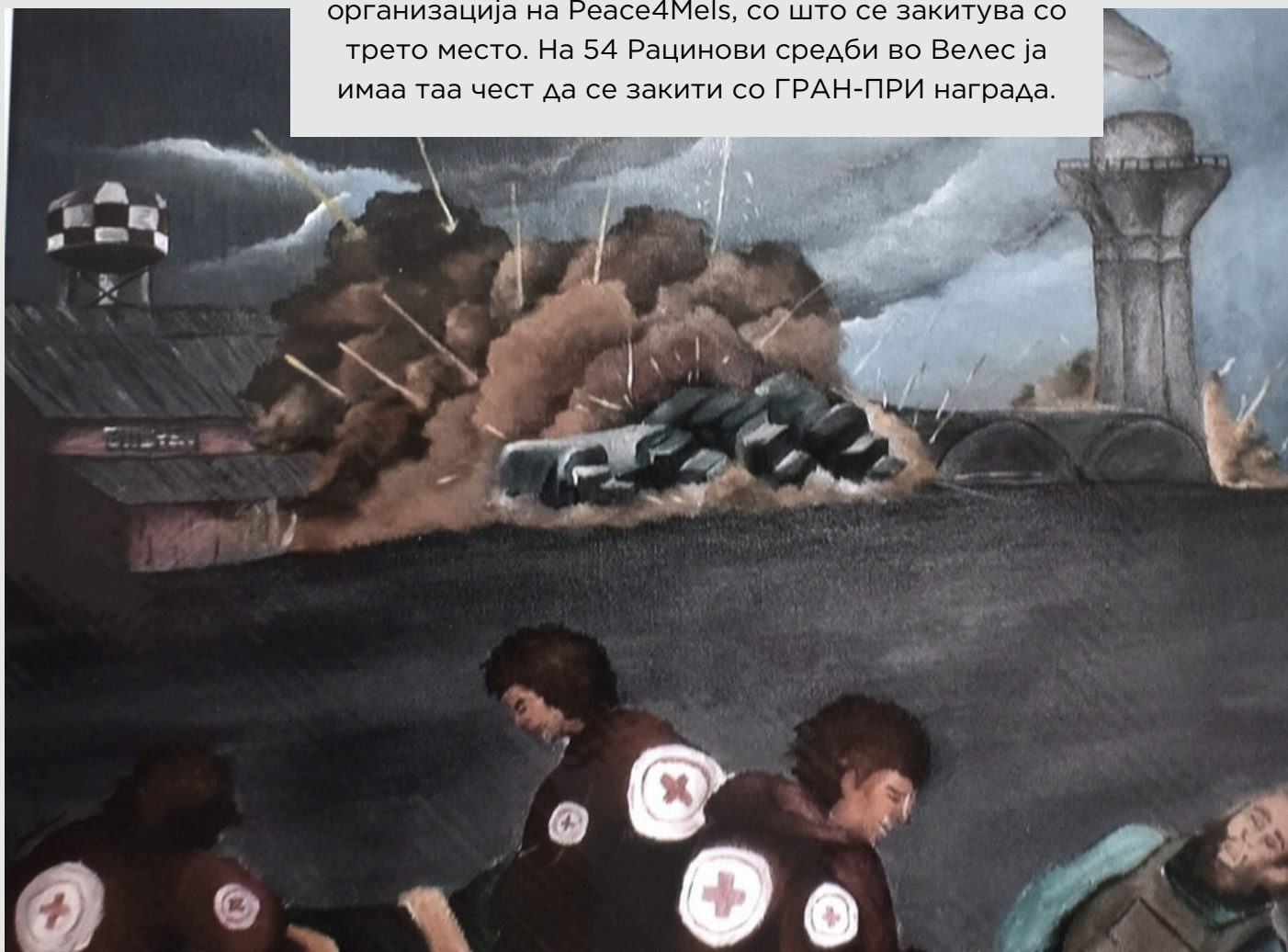
Нена Капсарова е ученик во СОУ „Јосиф Јосифовски“ – Гевгелија. Родена е 2005 во Скопје, а живее во Гевгелија. Своето основно образование го завршува во ООУ “Крсте Петков Мисирков”-Гевгелија. Нена од својата деветта година појавува интерес за уметноста. Така ги започнува првите чекори. Љубовта и големата желба кон уметноста и модното креаторство ја негува до денес. Наставникот Александар Јанев - академски вајар, го забележува талентот кај Нена и станува нејзин ментор.

Нена во текот на своето основно образование учествува на неколку школски изложби и манифестации. Пресвртот на приказнава се случува во СОУ „Јосиф Јосифовски“ со класната раководителка, професорката Розета Картова. Зачекорувањето во средното образование за Нена значи можност за градење посигурен и поцврст израз во творештвото и поинтензивна „игра“ со четката, храбро „фрлање“ на боите на платното.

Идеите и деталите придонесоа и освојување на награди заедно со професорката Розета Картова.

Првата награда е за темата „Млади за мир“ во организација на Peace4Mels, со што се закитува со трето место. На 54 Рацинови средби во Велес ја имаа таа чест да се закити со ГРАН-ПРИ награда.

По повод 25 години од издавањето на првата книга „Хари Потер“, на конкурсот во организација на издавачката куќа Арс Ламина и Литературата мк, Нена ја освојува првата награда и ново искуство стекнато за овој вид уметност. На тема „Што значи безбедност, солидарност и соработка за вас“ во организација на OSCE - Скопје ѝ се доделуваат наградата за кретивност и замисла. На конкурсот од Црвен крст со тема „Што за нас значат боите на Црвен Крст“ се закитува со прво место, но и покана истиот тој цртеж да се нацрта како мурал во градот во кој живее.

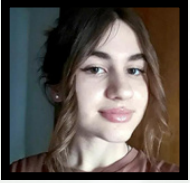
УСПЕХ НА ДРАМСКАТА ГРУПА „ДОН КИХОТ“ ВО БАНСКО

Драмската група „Дон Кихот“ при СОУ „Јосиф Јосифовски“ оод Гевгелија се натпреваруваше на Меѓународниот фестивал на уметностите „Утринска звезда“ во Банско, Бугарија. Во силна конкуренција на театарски групи од повеќе земји го освои третото место со претставата „Орфеј и Евридика“ во режија на професорката Даниела Џишева.

Претставата за основа има митска тема: силната љубов на Орфеј и Евридика која не можат да ја уништат ни боговите. Како ликови се јавуваат познати јунаци од старогрчката митологија, поставени во современо време. Пораката на драмата е дека поминале векови и векови, а ништо не се променило, некогаш боговите, денес луѓето, ги мачат исти маки, ги радуваат исти радости.

Текстот е преработен од професорката Ивана Кркотиќ - Прошева, а техничката обработка е на Тони Аврамов.

Верица Марковска

ЧУВСТВА ИЛИ УБАВИНА - ШТО Е СОВРЕМЕН СТАНДАРД?

Стандардите се оние кои подобруваат и даваат можност за усовршување. Тоа е така кај предметите и производите, но не и кај луѓето. За да се каже дека еден производ е добар, тој треба да е направен по некој стандард, некоја мерка или величина која е соодветна за него за тој да биде корисен за човекот. Стандардот е потребен за подобрување на производите и усовршување на предметите, но стандардите за убавина кај луѓето се само нивна надворешна амбалажа.

Се поставуваат услови за изгледот, а севкупното критикување на луѓето воглавно се заснова токму на тоа, но убавината не е пред сè. Таа не е пред чувствата кои се кријат зад неа, не е пред мислите кои го красат човекот, не е пред општеството кое го гради светот полн со предрасуди, стандарди и критикувања. Човекот, совршенството претставено во форма, вистинско испочитуваниот стандард на природата, претрпува услови наметнати од општеството во кое живее, стандарди за неговата надворешна експресија.

Се трудиме да создадеме уникатност, нешто подобро од другото, нешто препознатливо кое се издвојува од останатите. Тоа го правиме со предметите, но вистинската уникатност сме самите ние кои сме претопени во сфаќањата за единствена убавина, без препознатливост, без нешто специфично за нас, нешто кое ќе нè оддаде кои сме и нашиот идентитет. Ја криеме нашата специфичност, ја заменуваме со туѓа, а пробуваме да се истакнеме покрај останатите. Тоа е она што стандардите за убавина го поттикнуваат во луѓето, со цел да биде прифатена одредена карактеристика, а со тоа заменета специфичноста на претходната.

Нашите мисли, чувства и однесување се карактеристични за нас, па затоа и нашата убавина е дел од нас, дел кој не треба да биде заменет. Нашето тело е наша уникатност, а стандардите за убавина само ја прикриваат.

**СРЕЌНА НОВА
ГОДИНА И
СРЕЌНИ
ПРАЗНИЦИ**

Медиумски клуб
ЈОСКА

